Dosarul nr. 2-10/22
2-21187960-21-2-22122021

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Partea introductivă:

20 mai 2026 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Alexandru Ciorba
Grefier Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Graur Ana împotriva lui Graur Gheorghe cu privire la partajul averii,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La 21 decembrie 2021, reprezentantul reclamantei Graur Ana, avocatul Alexandru Găină a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Graur Gheorghe, prin care a solicitat partajarea averii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, Graur Ana și Graur Gheorghe au încheiat căsătoria la data de 16.11.1967, înregistrată de către Primăria Ciucur Mingir sub nr. *****. La 29 iulie 2021 prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia căsătoria acestora a fost desfăcută.

A indicat că, la 04 august 2021, în adresa pârâtului Graur Gheorghe i-a fost expediată o propunere scrisă privind partajarea averii foștilor soți pe cale extrajudiciară, pe care acesta a recepționat-o la data de 05.08.2021 însă a ignorat propunerea.

A menționat că, în perioada căsătoriei au fost procurate și construite bunuri imobile și anume casa de locuit cu nr. cadastral*****compusă din demisol nelocativ cu suprafața de ***** m.p, prețul normativ de 17429 de lei; partea principală cu suprafața de *****m.p, prețul normativ de 5930 de lei; verandă deschisă cu suprafața de *****m.p., prețul normativ fiind de 2210 lei; anexă rece cu suprafața de *****m.p., prețul normativ de 1015 de lei, bucătărie de vară cu suprafața de *****m.p., prețul normativ de 11030 de lei, șură/magazie cu suprafața de***** m.p., prețil normativ de 1583 de lei, șură/magazie cu suprafața de ***** m.p., prețul normativ de 3745 de lei, șură/magazie cu suprafața de ***** m.p., prețul normativ de 5141 de lei, terenul pentru construcție cu nr. cadastral *****cu suprafața de ***** ha, prețul normativ 1855 de lei, toate amplasate în extravilanul **********.

Terenurile agricole cu nr. cadastral *****cu suprafața de ***** ha, prețul normativ de 3959 de lei, nr. cadastral *****cu suprafața de ***** ha, prețul normativ de 20716 de lei; nr. cadastral *****cu suprafața de *****ha, prețul normativ de 12578 de lei, nr. cadastral *****cu suprafața de *****ha, prețul normativ de 1875 de lei; nr. cadastral *****cu suprafața de***** ha, prețul normativ de 608 de lei și nr. cadastral *****cu suprafața de *****ha, cu prețul normativ de 1094 de lei, toate situate în extravilanul s*****

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta și-a concretizat acțiunea, în final solicitând:

1) De partajat bunurile imobile dobândite în timpul căsătoriei și de către foștii soți, Graur Ana și Graur Gheorghe, atribuindu-le câte ½ din valoarea de piață pentru fiecare parte, compuse din:

a) Casa de locuit nr.cadastral *****compusă din următoarele părți: -demisol nelocativ, cu suprafața *****m.p., -partea principală, cu suprafața *****m.p., -verandă deschisă, cu suprafața ***** m.p.; -anexă rece, cu suprafața ***** m.p., -bucătărie de vară, cu suprafața *****m.p., -șură/magazie cu suprafața ***** m.p., -șură/magazie cu suprafața *****m.p., -șură/magazie cu suprafața *****m.p., -Terenul pentru construcție, nr.cadastral *****, cu suprafața ***** ha, amplasate în intravilanul s.*****.

b) Terenurile agricole: nr.cadastral *****cu suprafața ***** ha; r.cadastral *****cu suprafața ***** ha; nr.cadastral *****cu suprafața ***** ha; nr.cadastral *****cu suprafața ***** ha; nr.cadastral *****cu suprafața ***** ha; nr.cadastral *****cu suprafața ***** ha; toate amplasate în extravilanul s.*****.

2) Partajarea de efectuat prin vânzarea către terțe persoane a casei de locuit și terenului aferent construcției imobile sus-numite la valoarea de piață, iar mijloacele bănești obținute de partajat între reclamanta Graur Ana și pârâtul Graur Gheorghe, atribuindu-i câte 1/2 fiecăruia.

3) De încasat de la pârâtul Graur Gheorghe în beneficiul reclamantei, Graur Ana cheltuielile suportate de aceasta în cadrul procesului de partajare a bunurilor foștilor soți, în suma totală de 46291, 28 de lei și anume: a) cheltuielile de pregătire prejudiciară a cauzei în sumă totală de 7220 de lei; b) plata integrală a taxei de stat în mărime de 14471,28 de lei; c) plata pentru efectuarea expertizei în construcții în mărime de 12600 de lei; d) plata pentru asistență juridică în sumă totală de 12000 de lei.

În ședința de judecată, reclamanta Graur Ana fiind citată legal nu sa prezentat, însă a fost reprezentată de către avocat.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei, avocatul Găină Alexandru a susținut circumstanțele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată (concretizată) și a solicitat admiterea acțiunii în forma solicitată.

În ședința de judecată, pârâtul Graur Gheorghe, a solicitat respingerea acțiunii.

Reprezentantul pârâtului Graur Gheorghe, avocatul Surdu Oxana, fiind înștiințată legal, citația fiind recepționată la data de 23.03.2026 (f.d. 223), în ședința de judecată nu s-a prezentat. Totodată, pârâtul, Graur Gheorghe a solicitat examinarea cauzei în lipsa acesteia, a menționat că nu-l mai reprezintă.

Partea motivată:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale aplicabile, instanța de judecată apreciază că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Conform art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice

persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Conform art. 20 din Codul familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei.

Sînt proprietate în devălmăşie bunurile procurate din contul: a) veniturilor obţinute de fiecare dintre soţi din: - activitatea de muncă; - activitatea de întreprinzător; - activitatea intelectuală; b) premiilor, indemnizaţiilor şi altor plăţi, cu excepţia celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătăţii etc.); c) altor mijloace comune.

Analizând materialele cauzei, instanța de judecată reține că, la data de 16 noiembrie 1987, de către Oficiul Stării Civile Cimișlia, sub nr. 17, a fost înregistrată căsătoria încheiată între Graur Gheorghe și Nartea Ana (f.d.8).

La data de 08 septembrie 2021 de către Serviciul Stare civilă Cimișlia, sub nr. 111, a fost desfăcută căsătoria încheiată între Graur Gheorghe și Graur Ana (f.d.9).

La fel, s-a stabilit că, în timpul căsătoriei, părțile au dobândit dreptul de proprietate asupra următoarelor bunuri imobile: teren pentru construcții cu suprafața de ***** ha, cu numărul cadastral *****, valoarea totală de inventariere fiind de 1 855 lei (f.d.16-17); teren agricol cu numărul cadastral *****, cu suprafața de *****ha, prețul normativ fiind de 1 094 lei (f.d.18-19); teren agricol cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, prețul normativ fiind de 3 959 lei (f.d.20-21); teren agricol cu numărul cadastral *****, cu suprafața de ***** ha, prețul normativ fiind de 20 716 lei (f.d.22-23); teren agricol cu numărul cadastral *****, cu suprafața de *****ha, prețul normativ fiind de 12 578 lei (f.d.25-26); teren agricol cu numărul cadastral *****, cu suprafața de *****ha, prețul normativ fiind de 1 875 lei (f.d.28-29); teren agricol cu numărul cadastral *****, cu suprafața de***** ha, prețul normativ fiind de 608 lei (f.d.31-32).

Din conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 441-445 din 11 martie 2025 rezultă că valoarea de piață a bunului imobil cu numărul cadastral ***** (construcții autorizate și teren), situat în r. *****, la data evaluării de 11 februarie 2025, constituie 756 979 de lei. Valoarea de piață a cotei de 1/2 din bunul imobil constituie 378 489 de lei. Valoarea de piață a casei de locuit lit. 2A (01), cu numărul cadastral ***** constituie 564 138 de lei; valoarea de piață a demisolului

lit. 2A și a anexei reci lit. 2a (01) constituie 131 597 de lei; valoarea de piață a verandei deschise lit. 2a (01) constituie 23 955 de lei; iar valoarea de piață a terenului aferent cu numărul cadastral *****, cu suprafața de***** ha, constituie 37 289 de lei.

Potrivit concluziei expertului, partajarea bunului imobil cu numărul cadastral *****, având în vedere situația existentă la momentul cercetării, caracteristicile tehnice și legislația aplicabilă formării bunurilor imobile, nu este posibilă (f.d.116-143).

Potrivit art. 567 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care dreptul de proprietate aparţine concomitent mai multor persoane fără ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părţi ideale din bunul comun, proprietatea este comună în devălmășie.

Proprietăţii comune în devălmășie se aplică în modul corespunzător dispoziţiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părţi dacă prezenta secțiune nu prevede altfel.

În corespundere cu art. 572 alin. (1) și (2) din Codul civil, bunurile dobândite de soţi în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri.

Orice bun dobândit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie până la proba contrară.

Această reglementare se coroborează cu art. 20 din Codul familiei, potrivit căruia, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, conform legislaţiei.

La rândul său, art. 571 din Codul civil prevede că, partajul bunului proprietate comună în devălmășie între coproprietarii devălmași se va face proporţional aportului fiecăruia la dobândirea bunului. Până la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmași este prezumat a fi egal.

Conform art. 574 din Codul civil, în cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, părţile lor se consideră egale.

Bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților pot fi partajate atât la divorţ, cât şi în timpul căsătoriei. Partajul bunurilor comune în timpul căsătoriei nu afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobândite în viitor.

Aplicând aceste dispoziții situației de fapt, instanța de judecată constată că bunurile imobile cu numerele cadastrale ***** precum și terenurile agricole cu numerele cadastrale *****, *****și *****au fost dobândite de părți în perioada căsătoriei.

Din materialele cauzei nu rezultă existența unui contract matrimonial ori a unui alt acord prin care foștii soți să fi stabilit un regim juridic diferit. Pârâtul nu a prezentat probe care să demonstreze că vreunul dintre bunuri a fost dobândit

înainte de căsătorie, cu titlu gratuit ori din mijloace care i-ar conferi caracter de proprietate personală și nici nu a răsturnat prezumția egalității aporturilor. Simpla nerecunoaștere a acțiunii, neînsoțită de probe de sens contrar, nu este suficientă pentru înlăturarea prezumțiilor instituite de art. 571, 572 și 574 din Codul civil.

În consecință, instanța de judecată reține că toate bunurile menționate sunt proprietatea comună în devălmășie a foștilor soți Graur Ana și Graur Gheorghe, iar cota-parte ideală ce revine fiecăruia la încetarea devălmășiei este de 1/2.

Referitor la modalitatea de partajare a imobilelor cu numerele cadastrale ***** și *****.*****, instanța de judecată reține că, potrivit art. 557 alin. (1) și (3) din Codul civil, încetarea proprietăţii comune pe cote-părţi prin partaj poate fi cerută oricând de către oricare dintre coproprietari dacă legea, contractul sau hotărârea judecătorească nu prevede altfel. Partajul poate fi făcut prin contract de partaj între coproprietari sau, în absența unui contract de partaj, prin hotărâre judecătorească prin introducerea unei acțiuni de partaj de către oricare dintre coproprietari.

Instanța de judecată evidențiază că, art. 561 alin. (3) din Codul civil prevede două modalități subsecvente: atribuirea întregului bun unuia sau mai multor coproprietari, în schimbul unei sulte, la cererea lor, ori vânzarea bunului în modul stabilit de coproprietari, iar în caz de neînțelegere, la licitație, cu distribuirea prețului proporțional cotelor-părți, dacă niciun coproprietar nu a cerut atribuirea întregului bun sau dacă o asemenea cerere nu poate fi satisfăcută.

La acest capitol, instanța de judecată relevă că, raportul de expertiză judiciară nr. 441-445 din 11 martie 2025 constituie o probă pertinentă și concludentă pentru determinarea posibilității tehnice de partaj, iar, concluziile expertului sunt clare, motivate prin caracteristicile tehnice ale imobilului și prin cerințele legale referitoare la formarea bunurilor imobile, stabilind că partajarea în natură a ansamblului constituit din terenul cu numărul cadastral ***** și construcția cu numărul cadastral *****.*****, – nu este posibilă.

Pârâtul nu a prezentat o altă concluzie tehnică contrară și nici alte probe apte să pună la îndoială concluzia expertului. Instanța de judecată mai reține că terenul aferent și construcțiile amplasate pe acesta formează o unitate funcțională și economică. Separarea lor contrar concluziilor expertizei ar afecta destinația, exploatarea normală și valoarea ansamblului, astfel încât partajul în natură, solicitat inițial, nu poate fi dispus în condițiile art. 561 alin. (1) și (2) din Codul civil.

Analizând în continuare modalitatea prevăzută la art. 561 alin. (3) lit. a) din Codul civil, instanța de judecată constată că din cererea concretizată, explicațiile participanților și celelalte acte procesuale nu rezultă că vreunul dintre foștii soți ar fi solicitat atribuirea în proprietate exclusivă a întregului ansamblu imobiliar și și-ar fi asumat plata către celălalt a unei sulte corespunzătoare cotei de 1/2. Or, la caz,

reclamanta a urmărit încetarea dreptului de proprietate în devălmășie prin partaj, iar pârâtul s-a limitat la nerecunoașterea acțiunii, fără a formula o cerere de atribuire a întregului bun și fără a manifesta disponibilitatea de achitare a sultei. Totodată, părțile nu au convenit asupra unei vânzări amiabile, propunerea extrajudiciară expediată pârâtului la 04 august 2021 și recepționată la 05 august 2021 rămânând fără rezultat. În aceste circumstanțe sunt întrunite condițiile art. 561 alin. (3) lit. b) din Codul civil.

Prin urmare, imobilele cu numerele cadastrale ***** și *****.***** urmează a fi vândute la licitație, iar prețul obținut urmează a fi distribuit în părți egale, câte 1/2, lui Graur Ana și Graur Gheorghe.

Instanța de judecată face referire la decizia Curții Supreme de Justiție din 19 decembrie 2025, dosarul nr. 2ra-1111/23, potrivit căreia vânzarea la licitație, reglementată de art. 561 alin. (3) lit. b) din Codul civil, este o soluție subsidiară, instanța fiind obligată să verifice în prealabil dacă vreun coproprietar solicită atribuirea întregului bun în schimbul sultei.

În prezenta cauză, spre deosebire de situația în care un coproprietar își manifestă interesul de a prelua bunul, o asemenea cerere sau disponibilitate nu a fost formulată, iar partajul în natură a fost exclus prin expertiză.

Mai mult, din materialele cauzei se atestă că, reclamanta i-a propus pârâtului o modalitate de partajare a patrimoniului comun (f.d. 153) și viceversa pârâtul i-a propus reclamantei o modalitate de partajare a patrimoniului comun (f.d. 160), instanța de judecată le-a acordat termeni suplimentari pentru analizarea acestor propuneri și eventual încheierea unei tranzacții de împăcare, însă, ambele părți în final au refuzat propunerile enunțate.

Așa fiind, instanța de judecată reiterează că, în cazul neînțelegerilor cu privire la modalitatea de partajare, precum și cu privire la lipsa solicitării a unei părți cu privire la atribuirea întregului bun în schimbul unei sulte, instanța de judecată a recurs la aplicarea prevederilor art. 561 alin. (3) lit. b) din Codul civil.

Cu privire la terenurile agricole cu numerele cadastrale *****, instanța de judecată reține că reclamanta a solicitat încetarea proprietății comune în devălmășie și determinarea, pentru foștii soți Graur Ana și Graur Gheorghe, a câte 1/2 cotă-parte din proprietatea comună în devălmășie constituită din bunurile imobile menționate.

Reieșind din conținutul prevederilor art. 567 alin. (2), art. 571, art. 572 și art. 574 din Codul civil, rezultă că, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmășie, iar în cazul partajului bunurilor comune, părțile soților se consideră egale, până la proba contrară.

La caz, nu au fost prezentate probe care să justifice stabilirea unor cote diferite.

Prin urmare, ținând cont de prezumția egalității cotelor foștilor soți, instanța de judecată consideră întemeiată cererea reclamantei în această parte. Drept urmare, urmează a fi încetată proprietatea comună în privința bunurilor imobile: terenurile agricole cu numerele cadastrale ***** *****și *****–, cu determinarea pentru foștii soți Graur Ana și Graur Gheorghe a câte 1/2 cotă-parte din proprietatea comună în devălmășie constituită din bunurile imobile respective.

Instanța de judecată explică că, hotărârea judecătorească are ca efect încetarea regimului proprietății comune în devălmășie și determinarea întinderii dreptului de proprietate al fiecăruia dintre foștii soți, prin stabilirea unei cote-părți de 1/2 pentru fiecare asupra bunurilor imobile menționate.

Potrivit art. 564 alin. (1) din Codul civil, fiecare coproprietar devine proprietarul exclusiv al bunului sau al sumei de bani atribuite de la data partajului, iar în cazul bunurilor imobile dreptul se produce potrivit regulilor de înregistrare în registrul de publicitate corespunzător.

Prin urmare, prezenta hotărâre constituie temei pentru înregistrarea cotelor-părți stabilite, iar, în privința ansamblului imobiliar supus vânzării, pentru distribuirea prețului obținut în proporția determinată de instanță.

Cu referire la obiecția generală a pârâtului împotriva partajului nu poate conduce la menținerea nelimitată a stării de proprietate comună, or, art. 557 alin. (1) din Codul civil recunoaște fiecărui coproprietar dreptul de a cere oricând partajul, iar în cauză nu s-a demonstrat existența vreunei interdicții legale, convenționale sau judiciare de partaj și nici a unor împrejurări care să justifice amânarea ori suspendarea acestuia în condițiile art. 559 sau 560 din Codul civil.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de judecată reține că, potrivit art. 82 și art. 90 din Codul de procedură civilă, acestea sunt alcătuite din taxa de stat și cheltuielile de judecare a cauzei, inclusiv cheltuielile pentru efectuarea expertizei, asistența juridică și alte cheltuieli necesare suportate de participanții la proces.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul este obligată, la cererea părții care a avut câștig de cauză, să-i compenseze cheltuielile de judecată, iar în cazul admiterii parțiale acestea se repartizează proporțional părții admise din pretenții.

La caz, instanța de judecată reține că, pretențiile de bază (partaj) a acțiunii intentate de către partea reclamantă au fost admise.

Din înscrisurile de plată prezentate rezultă că reclamanta a suportat cheltuieli necesare pentru obținerea actelor cadastrale și pregătirea cauzei în cuantum justificat de 4 940 de lei. Diferența până la suma solicitată de 7 220 lei nu este susținută prin probe suficiente privind suportarea efectivă (ordine de plată, bonuri fiscale), necesitatea ori legătura directă cu examinarea prezentei cauze, motiv pentru care urmează a fi respinsă.

În continuare, partea reclamantă pe parcursul examinării cauzei a achitat taxa de stat în sumă totală de 14 471,28 de lei fapt confirmat prin documentele de plată (f.d. 1, 149, 152), astfel încât urmează a fi compensată integral reclamantei.

De asemenea, în cadrul procesului de judecată a fost dispusă efectuarea expertizei judiciare în construcții, iar prin încheierea din 02 martie 2023 a Judecătoriei Cimișlia (f.d. 77-78), a fost pusă în seama reclamantei plata pentru efectuarea expertizei. La fel, se atestă că fiul reclamantei, Graur Vitalie (având procură eliberată din partea reclamantei f.d. 47-50) a achitat integral prețul expertizei în sumă de 12600 de lei (f.d. 116). Așa fiind, instanța de judecată apreciază că raportul de expertiză a fost indispensabil pentru stabilirea valorii bunului și, în special, a imposibilității partajării lui în natură, prin urmare, acestea se încasează integral de la pârât.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

La acest capitol, judecătorul atestă că, reclamanta a fost reprezentată de avocat, în bază de mandat, căruia i-a achitat efectiv suma de 12000 de lei (f.d. 2, 3, 169).

Conform pct. 15-17 din Recomandarea privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin decizia Consiliului Uniunii avocaților nr.2 din 30 martie 2012, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul). Pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra

în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; alți factori, la discreția instanței.

La caz, instanța de judecată recunoaște efortul depus de avocat și apreciază activitatea desfășurată de acesta în cadrul examinării prezentei cauze, considerând rezonabile și necesare cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 7 000 de lei. La stabilirea acestui cuantum, instanța de judecată ține cont de faptul că, deși examinarea cauzei s-a desfășurat pe parcursul unei perioade de aproximativ cinci ani, durata procedurii nu reflectă, în mod automat, volumul efectiv al activității profesionale desfășurate de avocat. Astfel, o parte considerabilă a ședințelor de judecată au fost amânate la solicitarea părților, iar o perioadă semnificativă din durata procesului a fost determinată de efectuarea expertizei judiciare, interval în care avocatul nu a desfășurat activități procesuale relevante în prezenta cauză. Prin urmare, raportând volumul efectiv al muncii prestate, complexitatea cauzei și durata implicării profesionale reale la criteriile rezonabilității și necesității, instanța de judecată apreciază că suma de 7 000 de lei reprezintă un cuantum echitabil al cheltuielilor de asistență juridică.

În contextul celor elucidate, instanța de judecată concluzionează că, cerințele reclamantei își găsesc suportul de fapt și de drept și urmează a fi admise parțial.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e :

Partea dispozitivă:

Se admite parțial acțiunea.

Se încetează proprietatea comună în privința imobililor cu numerele cadastrale: ***** și *****.*****, cu determinarea pentru foștii soți Graur Ana și Graur Gheorghe a câte 1/2 cotă-parte ideală din proprietatea comună în devălmășie constituită din bunurile imobile cu numerele cadastrale: ***** și *****.*****.

Se partajează bunurile imobile cu numerele cadastrale: ***** și *****.*****, prin vânzarea la licitație și distribuirea prețului către co-proprietarii Graur Ana IDNP – *****și Graur Gheorghe IDNP – *****, a câte ½ cotă-parte fiecăruia.

Se încetează proprietatea comună în privința imobililor (terenurile agricole) cu numerele cadastrale: ***** cu determinarea pentru foștii soți Graur Ana și Graur Gheorghe a câte 1/2 cotă-parte ideală din proprietatea comună în devălmășie constituită din bunurile imobile (terenurile agricole) cu numerele cadastrale: *****, *****și *****.

Se încasează de la Graur Gheorghe IDNP – *****în beneficiul lui Graur Ana IDNP – *****, cheltuieli de judecată compuse din: cheltuieli de pregătire a cauzei în sumă de 4940 (patru mii nouă sute patruzeci) de lei, plata taxei de stat în sumă de 14471,28 (paisprezece mii patru sute șaptezeci și unu, 28) de lei, plata pentru efectuarea expertizei

în construcții în sumă de 12600 (doisprezece mii șase sute) de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 7000 (șapte mii) de lei.

În rest, acțiunea se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Alexandru Ciorba

copia corespunde originalului Alexandru Ciorba